

ved Contoirforretningernes Udførelse, og man har saaledes formeent, at der passende kunde tillægges fornævnte Embedsmand et Tilskud af ialt 200 Rd. til Bestridelse af hans Contoirudgifter. Et lignende Tilskud har man ogsaa troet at burde bringe i Forslag for Stiftsamtmanden, idet man er gaaet ud fra, at, om det end paa Grund af de forøgede Contoirforretninger vil være nødvendigt for denne Embedsmand at antage en ny fast Skriver, vil paa den anden Side det Beløb, som nu af ham anvendes til Extraskrivert, men hvis samlede Størrelse idvrigt ikke er opgivet, kunne bespares enten i det Hele eller dog for den største Deel.

Foruden de omhandlede Contoirholdsgodtgjørelser til Amtmændene er der endelig, i Anledning af et fra Landsfogden paa Island derom indkommet Andragende og i Lighed

med hvad der ved Lov af 8de Marts d. A. blev tilstaaet Amtsforsvalterne i Kongeriget, i nærværende Lovforslag optaget en Bestemmelse om en forøget Contoirholdsgodtgjørelse af 100 Rd. for bemeldte Embedsmand, da han ifølge de meddelte Oplysninger ikke hidtil har været istand til at bestride sine Udgifter til Contoirhold med den ham tilstaaede Godtgjørelse af 200 Rd. Vel har denne Embedsmand i bemeldte Andragende anført, at han kun vilde kunne holdes skadesløs ved at tilstaaes et Tilskud af 300 à 400 Rd., men da den af ham som Grund til en Forhøielse af hans Contoirholdsgodtgjørelse paaberaabte Forøgelse af Forretninger fornemmelig vedrører det ham tillige overdragne Embede som Bysoged i Reikjavik, for hvilket ingen Godtgjørelse for Contoirholdsudgifter er normeret, vil et saa stort Beløb formeentligen ikke kunne tilstaaes ham i Egenkab af Landsfoged.

XXXII.

Udkast til Lov,

hvorved

Loven om Høkerhandel paa Landet af 8de Marts 1856 forandres og nærmere bestemmes.

(Foreslagt Landstinget den 3die Decbr. 1856).

§ 1.

Det i Lov om Høkerhandel paa Landet af 8de Marts 1856 § 2 indeholdte Forbud mod, at Landhøkere kjøbe deres Varer andetsteds end i Kongeriget, indskrænkes saaledes, at det tillædes dem ogsaa at forsyne sig fra Hertugdømmet Slesvig og Hertugdømmerne Holsteen og Lauenborg. Derhos skulle de i Slutningen af Lovens § 1 nævnte Artikler, kun forsaavidt de ere fremmede, kjøbes i Kjøbstæderne eller i de Handelspladser og Flækker i Kongeriget og i Hertugdømmet Slesvig, paa hvilke Forbudet

imod at drive Høkerhandel inden en vis Afstand ifølge den Indenrigsministeriet ved tilnævnte Lovs § 5 og nærværende Lovs § 2 dertil givne Bemyndigelse er gjort anvendeligt.

§ 2.

Den i Loven af 8de Marts 1856 fassatte Afstand fra Kjøbstæderne, indenfor hvilken ingen Høkerhandel maa drives, beregnes i lige Linte fra vedkommende Kjøbstads Areltorv. Med Hensyn til de Handelspladser og Flækker, til hvilke denne Bestemmelse ifølge den Inden-